

Vad beträffar frysning av tillgångar har detta tillämpats avseende Afghanistan, Burma, f.d. Förbundsrepubliken Jugoslavien, Irak och Libyen vilka heller ännu inte har något avtal med gemenskapen Angola och Haiti som har undertecknat Lomekonventionen/Cotonouavtalet har blivit föremål för frysning av tillgångar genom ett beslut att avbryta samarbetet enligt dessa överenskommelser.

(¹) Se s. 441.

(²) Se bilaga 2 i meddelandet om införande av respekt för demokratiska principer och mänskliga rättigheter i avtal mellan gemenskapen och tredje land avseende ett antal åtgärder som kan införas vid fall av allvarliga brott mot mänskliga rättigheter, KOM(1995) 216 slutlig.

(2004/C 78 E/0548)

SKRIFTLIG FRÅGA E-3345/03

från John Bowis (PPE-DE) till kommissionen

(13 november 2003)

Ämne: Palladiovillorna (ville di Palladio)

1994 uppfördes Palladiovillorna på Unescos världsarvslista. Det föreslås nu att det skall byggas en 54 kilometer lång motorväg genom Venetien med sju avfarter och vägtullar – södra Valdastico-motorvägen.

Samtidigt som den italienska regeringen naturligtvis har all rätt att bygga sådana vägar som den finner lämpligt, kan kommissionen samarbeta med de italienska myndigheterna för att garantera att dessa planer inte skadar Palladiovillorna eller det omgivande landskapet och att en full och förstärkt miljökonsekvensbedömning görs av förslagen?

Kan kommissionen även diskutera med de italienska myndigheterna huruvida denna motorväg verkligen är nödvändig med tanke på den befintliga alldeles utmärkta A22-motorvägen och SS247-vägen samt det faktum att norra Valdastico-motorvägen är väldigt lite använd?

Svar från Margot Wallström på kommissionens vägnar

(7 januari 2004)

I rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (MKB-direktivet), ändrat genom direktiv 97/11/EG av den 3 mars 1997 (¹), fastställs att medlemsstaterna skall se till att projekt som kan antas medföra en betydande miljöpåverkan bland annat på grund av sin art, storlek eller lokalisering blir föremål för en bedömning av denna påverkan innan tillstånd ges. Dessa projekt anges i artikel 4 med hänvisning till bilagorna I och II till det direktivet. Anläggning av motorvägar tillhör de projekt som omfattas av punkt 7 b i bilaga I och för vilka det alltid skall genomföras en miljökonsekvensbedömning (MKB).

I ett sådant fall bör de italienska myndigheterna vidta åtgärder för att se till att en miljökonsekvensbedömning genomförs med

- a) en beskrivning av de miljöaspekter som antagligen kommer att utsättas för en betydande påverkan genom det föreslagna projektet, t.ex. arkeologiskt kulturarv, landskap, befolkning etc. (enligt artikel 5 och bilaga IV),
- b) samråd med allmänheten och behöriga myndigheter med ansvar för miljön, och
- c) offentliggörande av beslutet med angivande av villkoren för tillståndet, de viktigaste orsakerna och övervägandena som ligger till grund för beslutet och om nödvändigt en beskrivning av de åtgärder som skall vidtas för att undvika, minska och om möjligt kompensera de allvarligaste negativa effekterna.

Resultatet av samråden och de uppgifter som inhämtats i enlighet med artiklarna 5 och 6 skall beaktas vid tillståndsgivningen.

Kommissionen har redan granskat det ärende som parlamentsledamoten tar upp och har inte hittat någonting som tyder på ett brott mot direktivet i det här speciella fallet. Dessutom innehåller inte MKB-direktivet några rättsliga krav på att bestrida ett projekts lämplighet eller själva tillståndet.

(¹) EGT L 73, 14.3.1997.

(2004/C 78 E/0549)

SKRIFTLIG FRÅGA P-3350/03

från Patricia McKenna (Verts/ALE) till kommissionen

(6 november 2003)

Ämne: Jordskred vid vindkraftparken i Derrybrien

Obekräftade uppgifter och fotografiska bevis tyder starkt på att det stora fortgående jordskred som började torsdagen den 16 oktober vid Derrybrien i Loughrea berodde på uppförandet av en vindkraftpark på 60 megawatt. Vindkraftparken ägs av ESB:s dotterbolag Hibernian Wind Power Ltd, men företaget har ännu inte tagit på sig något ansvar. Skredet omfattar nu över 50 hektar och har blockerat två tillfartsvägar till byn i området. I projektet ingår två stenbrott som inte har godkänts, där man använder sprängämnen och mycket tunga fordon för att transportera fyllnadsmaterial på ostadiga, flytande vägar. Allt detta görs på terrängtäckande mossar på upp till 6 meters djup ovanpå en bergssluttning. Många av de planeringsvillkor som krävdes för att påbörja arbetet uppfylldes inte av byggherren och flera villkor fanns inte ens med, bland annat en säkerhet för att täcka en nedläggning/avveckling av projektet.

Bortsett från den viktiga frågan om säkerheten, inbegripet faran för byn, föreligger nu även allvarliga risker för vattendrag och lokala vattentäkter, bland annat den närbelägna Lough Cutra som ligger inom ett område som föreslagits som särskilt bevarandeområde. En anledning till att Galway County Council till en början inte beviljade tillstånd för projektets tredje steg var att man ansåg att den jorderosion som uppförandet kunde ge upphov till inte behandlades tillräckligt utförligt i miljökonsekvensbeskrivningen. An Bord Pleanála gick ändå emot planeringsmyndighetens beslut och beviljade tillstånd utan att ställa några villkor beträffande detta. Det är absolut nödvändigt att kraftigt öka användningen av förnybar energi, särskilt i Irland. Användningen kan emellertid äventyras på grund av denna vårdslösa exploatering.

Anser kommissionen att sådana frågor är eller bör vara centrala inslag i en miljökonsekvensbeskrivning? Kommer kommissionen, mot bakgrund av att dessa frågor inte utreddes tillräckligt i det här fallet, att råda planeringsmyndigheterna att avbryta exploateringen för att undvika ytterligare miljö- och säkerhetsrisker, och för att undvika att hindra utvecklingen av förnybar energi?

Svar från Margot Wallström på kommissionens vägnar

(16 december 2003)

Enligt rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (¹), ändrat genom rådets direktiv 97/11/EG av den 3 mars 1997 (²), skall medlemsstaterna säkerställa att projekt som kan antas medföra en betydande miljöpåverkan bland annat på grund av sin art, storlek eller lokalisering blir föremål för krav på tillstånd och en bedömning av deras påverkan innan tillstånd ges. Dessa projekt anges i artikel 4, i vilken det hänvisas till bilaga I och II till direktivet. Uppförandet av vindkraftverk omfattas av bilaga II punkt 3 i. Det är medlemsstaternas sak att avgöra om det är sannolikt att ett enskilt projekt har betydande miljöpåverkan. Om så är fallet måste medlemsstaterna göra en miljökonsekvensbedömning.